

University of Groningen

Case Note: ECLI:NL:CRVB:2018:1963

Brouwer, Jan; Koornstra, Joep

Published in:
AB Rechtspraak Bestuursrecht

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2019

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Brouwer, J., & Koornstra, J. (2019). Case Note: ECLI:NL:CRVB:2018:1963. AB 2019/539. Casenote over: Centrale Raad van Beroep, 05/07/2018, 17/4575 AW, ECLI:NL:CRVB:2018:1963 (Ontslag ambtenaar met lidmaatschap Satudarah). *AB Rechtspraak Bestuursrecht*, 2019(46).

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

oplossen van dit geschil enkel als de verantwoordelijkheid van de werkgever wordt gezien, wordt in de uitspraak niet aangegeven.

3. Tegenover dit deskundigenadvies van de arbeidsdeskundige stonden vervolgens twee andere adviezen, van een register arbeidsdeskundige en een verzekeringsarts van het UWV. Dit laatste naar aanleiding van een tweede verzoek om een deskundigenoordeel van appellant. In deze twee laatste adviezen wordt tot de conclusie gekomen dat de werkgever zich wel voldoende had ingespannen om appellant te re-integreren, ook binnen het eigen bedrijf. Uit deze adviezen komt een beeld naar voren dat de werkgever behoorlijke pogingen heeft ondernomen om appellant te ondersteunen bij het vinden van een nieuwe functie, waaronder het aanbieden van coaching, veelvuldige gesprekken met begeleiders en het frequent laten doen van oefeningen gericht op het vinden van een baan. Dit had evenwel niet geleid, ondanks alle sollicitatie-inspanningen van appellant, tot een nieuwe functie voor appellant.

4. De rechtbank had eerder de gronden van beroep van appellant tegen het door het UWV genomen besluit ongegrond verklaard. De rechtbank zag niet in dat de verzekeringsartsen van het UWV bij de voorbereiding van het door appellant bestreden besluit een onvolledig of onjuist beeld hadden van de medische situatie van appellant en de daaruit voortvloeiende medische beperkingen. Als dat al zo was, dan had appellant dat niet aannemelijk gemaakt door nieuwe medische gegevens te overleggen.

5. De Centrale Raad van Beroep onderschrijft dit oordeel van de rechtbank. De Raad neemt daarbij ook afstand van enkele door appellant – kennelijk – gemaakte verwijten richting zijn werkgever. Zo had appellant erkent dat een bepaalde functie binnen het bedrijf, waarvoor hij belangstelling had, niet meer door de werkgever intern werd opgevolgd. De Raad ziet dan ook geen reden wat de werkgever in dezen kan worden verweten. Ook was appellant het ermee eens dat het de werkgever niet kon worden aangerekend dat een bepaalde cursusaanbieder zijn verplichtingen niet was nagekomen. Voor de Raad is dit derhalve evenmin reden om de werkgever – dan wel het UWV – een verwijt te maken. Kortom, ook de Raad ziet niet in dat het UWV ten onrechte had geoordeeld dat de werkgever aan zijn re-integratieverplichtingen had voldaan. Hoewel de Raad daarover niets meer overweegt volgt uit deze uitspraak ook dat het UWV appellant geen WIA-uitkering verschuldigd is. Dit oordeel is mijns inziens gelet op het feitencomplex terecht, hoezeer het begrijpelijk is dat appellant zich enorm benadeeld voelt nu hij noch aanspraak

maakt op loondoorbetaling, noch in aanmerking komt voor een uitkering.

6. Gelukkig dat de Centrale Raad van Beroep niet overweegt dat het oplossen van een arbeidsconflict enkel de verantwoordelijkheid is van de werkgever. Als dat al zo zou zijn, dan behoeft dat in de voorliggende situatie een onderbouwing. Niettemin valt de positie van appellant, zoals gezegd, niet te benijden. De enige troost voor hem bestaat eruit dat de maximale termijn waarbinnen deze procedure, die in drie instanties is gevoerd ‘onredelijk lang’ heeft geduurd. De procedure had binnen vier jaar moeten worden afgerond, maar had een maand langer geduurd. Dat betekent dat appellant recht heeft op een immateriële schadevergoeding van € 500, te betalen door de Staat der Nederlanden. Maar appellant heeft dus geen recht op doorbetaling van loon en evenmin op een WIA-uitkering, en daar was het hem natuurlijk om te doen.

A.C. Hendriks

AB 2019/539

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

5 juli 2018, nr. 17/4575 AW

(Mrs. E.J.M. Heijs, N.J. van Vulpen-Grootjans, B.J. van de Griend)

m.nt. J.G. Brouwer en J. Koonstra*

Art. 98 lid 1 aanhef en onder g ARAR; Circulaire Ongewenste privécontacten rijksambtenaren, *Stcrt.* 2013, 21530

ABkort 2018/346

NJB 2018/1546

TAR 2018/112

ECLI:NL:CRVB:2018:1963

Het ontslag van een ambtenaar van het Ministerie van Veiligheid en Justitie vanwege zijn lidmaatschap van een chapter van de motorclub Satudarah wordt teruggedraaid.

Het overwogene onder 3.6 leidt tot de conclusie dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt. Aangezien niet valt te verwachten dat de minister in staat zal zijn het ontslag per 14 oktober 2014 alsnog van een draagkrachtiger motivering te voorzien, zal de Raad het op die datum genomen ontslagbesluit herroepen. Daarmee is het dienstverband van appellant vanaf 14 oktober 2014 hersteld en wordt hij dus geacht onafgebroken als functie in dienst van de minister te zijn gebleven. De Raad over-

* J. Koonstra is promovendus bij het Centrum voor Openbare Orde en Veiligheid van de Rijksuniversiteit Groningen.

weegt hierbij echter nadrukkelijk het volgende. Zoals is overwogen onder 3.3, rechtvaardigt wat zich na de ontslagdatum heeft afgespeeld alsnog de conclusie dat het lidmaatschap van appellant van de chapter gemeente-a onverenigbaar is met zijn functie. Zoals daarbij opgemerkt, is dat lidmaatschap als gevolg van de daar genoemde beschikking van de rechtbank Den Haag inmiddels non-existent geworden. Zou dat lidmaatschap nog hebben bestaan, dan had de minister van appellant mogen verlangen om met het oog op een terugkeer in zijn functie volledig afstand te doen van dat lidmaatschap en van contacten met alle betrokken personen van de chapter. Zou appellant dan nog steeds hebben volhard in zijn weigering om het lidmaatschap op te geven, dan had de minister, ook in aanmerking genomen het overwogene onder 3.1, de bevoegdheid tot het verlenen van ongeschiktheidsontslag met ingang van een datum in de toekomst niet kunnen worden ontzegd. Nu het lidmaatschap van appellant als gevolg van omstandigheden buiten zijn invloedssfeer is weggevallen, is een nieuwe situatie ontstaan. De Raad kan in deze uitspraak, die immers ziet op het ontslagbesluit uit 2014, niet verder op die situatie vooruitlopen. Het is aan de minister om zich daarover, met inachtneming van de inmiddels van kracht geworden Gedragscode van DJI van november 2016, nader te beraden.

Uitspraak op het beroep tegen het besluit van de Minister van Justitie en Veiligheid van 19 mei 2017 tussen:

Appellant,
en

De Minister van Justitie en Veiligheid (minister).

Procesverloop

Bij uitspraak van 29 september 2016, 16/404 AW (ECLI:NL:CRVB:2016:3448), heeft de Raad de uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland van 14 december 2015, 15/2456, vernietigd, opdracht gegeven tot het nemen van een nieuwe beslissing op bezwaar en met toepassing van artikel 8:113, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaald dat tegen het nieuwe besluit slechts bij de Raad beroep kan worden ingesteld.

Bij besluit van 19 mei 2017 (bestreden besluit) heeft de minister een nieuwe beslissing genomen op het bezwaar van appellant. Namens appellant heeft mr. S.N. Meijers, advocaat, beroep ingesteld.

De minister heeft een verweerschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden.

Beide partijen hebben nadere stukken ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 1 maart 2018. Appellant is verschenen, bijgestaan door mr. Meijers. De minister heeft

zich laten vertegenwoordigen door mr. F.P.M. Kousen, drs. H. van der Lugt en M. de Weerd.

Het onderzoek ter zitting is geschorst. Na bericht van mr. Meijers, mede namens mr. Kousen, dat partijen er niet in zijn geslaagd een onderlinge oplossing te bereiken, hebben partijen toestemming gegeven een nader onderzoek ter zitting achterwege te laten, waarna het onderzoek is gesloten.

Overwegingen

1.1. Voor een uitgebreide weergave van de in dit geding van belang zijnde feiten en omstandigheden verwijst de Raad naar de uitspraak van 29 september 2016. Hij volstaat nu met het volgende.

1.2. Appellant was werkzaam als functie in het instelling. Hij is sinds ongeveer 2002 lid van de motorclub Satudarah, chapter gemeente, een zogenoemde Outlaw Motorcycle Gang (OMG), en heeft in de periode 2013–2014 een bestuursfunctie bij de chapter vervuld. De minister heeft appellant bij besluit van 14 oktober 2014 – voor zover nog van belang – met onmiddellijke ingang ontslag wegens ernstig disfunctioneren verleend (ontslagbesluit). Bij besluit van 7 april 2015 heeft de minister het bezwaar tegen het ontslagbesluit ongegrond verklaard. Het lidmaatschap van Satudarah is volgens de minister onverenigbaar met de functie van appellant.

1.3. Bij de uitspraak van 29 september 2016 heeft de Raad het besluit van 7 april 2015 vernietigd, evenals de uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland (15/2456), waarbij dit besluit in stand was gelaten. In verband met de verwijzing door de minister naar de Circulaire Ongewenste privécontacten rijksambtenaren van 23 juli 2013 van de Minister voor Wonen en Rijksdienst, *Start*. 2013, 21530 (Circulaire Ongewenste privécontacten), heeft de Raad het daarin neergelegde uitgangspunt onderschreven dat in geval van een lidmaatschap van een OMG al snel geconcludeerd zal kunnen worden dat de ambtenaar in kwestie zich daarvan zal dienen te onthouden. Er zijn in het politierapport “Outlawbikers in Nederland” uit april 2014 tal van verifieerbare gegevens voor de conclusie dat uit de structuur en cultuur van de OMG’s criminogene factoren voortvloeien en dat sprake is van betrokkenheid van OMG’s bij (georganiseerde) criminaliteit. De minister heeft evenwel verzuimd een op de omstandigheden van het geval toegesneden belangenafweging toe te passen. Het gaat immers niet om verboden organisaties, niet alle OMG’s kunnen over één kam worden geschorren en niet alle outlawbikers, chapters of clubs zijn crimineel actief. Terwijl de Circulaire Ongewenste privécontacten de gedachte verwoorpt dat werkgever en werknemer in een open atmosfeer met

elkaar in gesprek gaan en blijven over integriteitsvraagstukken heeft de minister zich al in een vroeg stadium laten leiden door het standpunt dat het lidmaatschap van enig chapter van Satudarah met geen enkele functie binnen het ministerie verenigbaar is. Aan de minister is opgedragen met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen.

2. De minister heeft het Bureau Integriteit van de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) nader onderzoek laten doen naar de leden van chapter gemeente. Op basis van de onderzoeksresultaten, de reactie van appellant op die resultaten en zijn houding in enige besprekingen heeft de minister bij het bestreden besluit het ontslag gehandhaafd. Volgens de minister is het lidmaatschap van chapter gemeente onverenigbaar met de functie van functie. Daarbij heeft de minister gewezen op het in de Gedragscode van DJI van november 2016 opgelegde verbod om lid te zijn van een OMG, op de criminogene omgeving van chapter gemeente, op het veiligheidsrisico voor medewerkers en patiënten, op de omstandigheid dat appellant chantabel is geworden door de bekendheid van zijn lidmaatschap van Satudarah en op de aannemelijkheid van zijn wetenschap van de criminele antecedenten van chapterleden. De minister acht appellant onverbeterlijk omdat hij niet bereid is zijn lidmaatschap op te zeggen. Mede vanwege het ontbreken van een mogelijkheid om appellant te herplaatsen binnen het eigen gezagsbereik heeft de minister het bezwaar tegen het ontslagbesluit wederom ongegrond verklaard.

3. De Raad komt naar aanleiding van wat partijen hebben aangevoerd tot de volgende beoordeling.

3.1. Aan het nu voorliggende besluit is een gesprek, op 10 november 2016, vooraf gegaan waarin partijen de mogelijkheden om hun conflict tot een einde te brengen hebben onderzocht. Er heeft uitgebreid herplaatsingsonderzoek plaatsgevonden in het kader waarvan nogmaals met appellant is gesproken, maar dit heeft niet geleid tot plaatsing in een andere functie. Thans is al met al voldaan aan de eisen die de Circulaire Ongewenste privécontacten aan de voorbereiding van een besluit als hier aan de orde stelt. De Raad deelt niet het standpunt van appellant dat het gesprek op 10 november 2016 een wassen neus is geweest, dat er aan de zijde van de minister sprake is geweest van vooringenomenheid en dat het door de minister te nemen nieuwe besluit tijdens het bedoelde gesprek in feite al vaststond. Het gespreksverslag bevestigt deze aannames niet. Dat tijdens het gesprek nogmaals met zo veel woorden de vraag aan appellant is gesteld of hij bereid was zijn lidmaatschap van de chapter op te geven is, mede in het licht van de op dat

moment al beschikbaar gekomen onderzoeksgegevens, onbegrijpelijk noch onjuist. Dat enkele feit maakt niet dat geen sprake is geweest van een open en eerlijke atmosfeer, zoals bedoeld in de circulaire. Het zou, in tegendeel, juist aan een open blik aan de zijde van de minister hebben ontbroken als de bewuste vraag, als zijnde nu eenmaal een voor de hand liggende oplossingsrichting voor de ontstane situatie, níet wederom aan appellant zou zijn gesteld. Alleen al het herplaatsingsonderzoek dat nadien nog heeft plaatsgevonden toont aan dat het door de minister te nemen besluit toen nog zeker niet vastlag.

3.2. De slotsom van de minister dat de chapter gemeente als een criminogene omgeving is te beschouwen, berust op de criminele antecedenten van vijf personen die lid zijn of zijn geweest van de chapter, te weten A, B, C, D en E. Verder heeft de minister gewezen op recente gebeurtenissen rondom de vereniging en de chapter. Het gaat dan met name om een inval in het clubhuis te gemeente op 29 september 2017, waarbij wapens, munitie en drugs zijn gevonden en waarbij, aldus de minister, kennelijk ook appellant is gecontroleerd en gefouilleerd. Ten slotte heeft de minister gewezen op de door het Openbaar Ministerie aangespannen civiele procedure die als doel heeft de motorclub Satudarah te laten verbieden.

3.3. Buiten twijfel staat dat het aldus alsnog door de minister naar voren gebrachte beeld van de chapter zorgelijk is te achten. Op zichzelf beschouwd kan de informatie zoals de minister die thans heeft verstrekt dan ook diens in deze procedure ingenomen standpunt dragen dat het lidmaatschap van de chapter gemeente niet met de functie van functie valt te verenigen. De Raad heeft daarbij kennisgenomen van de beschikking van de rechtbank Den Haag van 18 juni 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:7183, in de onder 3.2 bedoelde civiele procedure, waarbij de informele vereniging Satudarah — waarvan de chapters onderdeel uitmaken — is verboden en met onmiddellijke ingang is ontbonden. Het lidmaatschap van appellant van Satudarah, en daarmee van de chapter gemeente, is daarmee inmiddels non-existent geworden. Gelet op de in deze procedure over en weer ingenomen standpunten wil de Raad niettemin buiten twijfel stellen dat de minister appellant, als dat lidmaatschap nog steeds aan de orde zou zijn geweest, thans niet meer in zijn functie zou hebben behoeven te handhaven als appellant zijn lidmaatschap niet uit vrije wil en definitief zou hebben opgegeven.

3.4. Het overwogene onder 3.3 betekent niet dat het al eerder genomen ontslagbesluit ook stand kan houden. Dat besluit dateert immers van 14 oktober 2014, waarbij het ontslag met onmiddellijke ingang is ingegaan. De minister heeft

ervoor gekozen de ingangsdatum van het ontslag bij de in geding zijnde nieuwe beslissing op bezwaar ongewijzigd te laten. Dat betekent dat feiten en omstandigheden die zich hebben voorgedaan ná 14 oktober 2014 bij de beoordeling van dat besluit geen rol kunnen spelen. Immers, voor de vaststelling of een bestuursorgaan bevoegd is om tot ontslagverlening over te gaan is naar vaste rechtspraak (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 13 augustus 2015, ECLI:NL:CRVB:2015:2730) de situatie ten tijde van het ontslagbesluit bepalend. De Raad kan er niet aan voorbij gaan dat wat zich heeft afgespeeld vanaf het moment waarop er, gegeven het ontslag per 14 oktober 2014 dat tot op heden zijn gelding heeft behouden, geen sprake meer was van een dienstverband tussen de minister en appellant, logischerwijs, niet alsnog aan dat ontslag ten grondslag kan worden gelegd.

3.5. De door de minister bedoelde criminele antecedenten van de onder 3.1 genoemde vijf personen zijn met name betrekkelijk recente onherroepelijke veroordelingen door de strafrechter. De strafrechtelijke veroordeling van A op 18 februari 2015 voor mishandeling met zwaar lichamelijk letsel tot gevolg, dateert van na het ontslagbesluit. Voor B, die op 18 september 2013 is veroordeeld vanwege openlijke geweldpleging, geldt dat niet is komen vast te staan dat hij ten tijde van het ontslagbesluit al lid was van de chapter. De aanwezigheid van zowel appellant als B op 13 april 2014 bij een bijeenkomst op het Satudarah-terrein is geen toereikende aanwijzing voor zijn lidmaatschap op dat moment, omdat het ging om een bijeenkomst waarvan appellant onweersproken heeft gesteld dat daar ook niet-leden mochten komen en kwamen. De gegevens in het systeem BlueView vermelden slechts dat B in april 2016 lid was van de chapter. Voor D geldt dat zijn onherroepelijke veroordeling op 30 maart 2016 voor meermalen handelen in strijd met de Wet wapens en munitie, dateert van na het ontslagbesluit. De Raad moet al deze gegevens dus buiten zijn beoordeling van het ontslagbesluit laten. Hetzelfde geldt voor de door de minister genoemde inval op 29 september 2017.

3.6. Van C staat vast dat hij vanaf 8 juni 2014 lid van de chapter was en dat de strafrechter hem op 23 april 2013 onherroepelijk heeft veroordeeld wegens bedreiging. Verder heeft appellant het lidmaatschap van E niet weersproken. De Raad gaat ervan uit dat E vanaf augustus 2014 lid was van de chapter. E is op 9 december 2009 is veroordeeld wegens overtreding van de Opiumwet. Aan een veroordeling van E op 4 juni 2015 voor diefstal en verduistering komt geen betekenis toe, omdat deze tot stand is gekomen na het ontslagbesluit. De Raad sluit niet de ogen voor de ernst van ook de hier omschreven, over C en E verstrekt-

te informatie. Deze informatie over enkel twee individuele personen rechtvaardigt echter nog niet de conclusie van een criminogene omgeving. Op zichzelf beschouwd, dus los van de vraag naar de precieze mate van feitelijke omgang tussen appellant en juist deze twee personen waarover de minister zich verder niet heeft uitgelaten, is de bedoelde informatie dan ook niet toereikend om te oordelen dat het lidmaatschap van appellant van de chapter ook op 14 oktober 2014 al ongeschiktheid voor zijn functie als functie met zich bracht.

3.7. Het overwogene onder 3.6 leidt tot de conclusie dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt. Aangezien niet valt te verwachten dat de minister in staat zal zijn het ontslag per 14 oktober 2014 alsnog van een draagkrachtiger motivering te voorzien, zal de Raad het op die datum genomen ontslagbesluit herroepen. Daarmee is het dienstverband van appellant vanaf 14 oktober 2014 hersteld en wordt hij dus geacht onafgebroken als functie in dienst van de minister te zijn gebleven. De Raad overweegt hierbij echter nadrukkelijk het volgende. Zoals is overwogen onder 3.3, rechtvaardigt wat zich na de ontslagdatum heeft afgespeeld alsnog de conclusie dat het lidmaatschap van appellant van de chapter gemeente onverenigbaar is met zijn functie. Zoals daarbij opgemerkt, is dat lidmaatschap als gevolg van de daar genoemde beschikking van de rechtbank Den Haag inmiddels non-existent geworden. Zou dat lidmaatschap nog hebben bestaan, dan had de minister van appellant mogen verlangen om met het oog op een terugkeer in zijn functie volledig afstand te doen van dat lidmaatschap en van contacten met alle betrokken personen van de chapter. Zou appellant dan nog steeds hebben volhard in zijn weigering om het lidmaatschap op te geven, dan had de minister, ook in aanmerking genomen het overwogene onder 3.1, de bevoegdheid tot het verlenen van ongeschiktheidsontslag met ingang van een datum in de toekomst niet kunnen worden ontzegd. Nu het lidmaatschap van appellant als gevolg van omstandigheden buiten zijn invloedssfeer is weggefallen, is een nieuwe situatie ontstaan. De Raad kan in deze uitspraak, die immers ziet op het ontslagbesluit uit 2014, niet verder op die situatie vooruitlopen. Het is aan de minister om zich daarover, met inachtneming van de inmiddels van kracht geworden Gedragscode van DJI van november 2016, nader te beraden.

4. Aanleiding bestaat de minister te veroordelen in de kosten van appellant. Deze kosten worden begroot op € 1.002 in bezwaar en € 1.002 in beroep wegens verleende rechtsbijstand.

Beslissing

De Centrale Raad van Beroep

- verklaart het beroep gegrond en vernietigt het besluit van 19 mei 2017;
- herroept het besluit van 14 oktober 2014 tot het ongeschiktheidsontslag en bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het besluit van 19 mei 2017;
- veroordeelt de minister in de proceskosten van appellant tot een bedrag van in totaal € 2.004;
- bepaalt dat de minister aan appellant het betaalde griffierecht van € 168 vergoedt.

Noot

1. In deze uitspraak herroept de Centrale Raad van Beroep (CRvB) het besluit van de Minister van Justitie en Veiligheid tot ongeschiktheidsontslag van X die als sociotherapeut werkzaam is bij een Forensisch Psychiatrisch Centrum dat deel uitmaakt van het Ministerie van Justitie en Veiligheid, Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI). Sinds 2002 is X lid van een chapter van de Outlaw Motorcycle Gang (OMG) Satudarah. In 2013–2014 vervult hij een bestuursfunctie binnen deze vereniging. De minister vindt het lidmaatschap van Satudarah onverenigbaar met welke functie dan ook binnen het ministerie. Omdat X niet bereid is zijn lidmaatschap op te geven, besluit de minister hem op 14 oktober 2014 met onmiddellijke ingang te ontslaan. In bezwaar en beroep wordt X in het ongelijk gesteld. De Centrale Raad van Beroep denkt hier anders over.

2. Volgens de Centrale Raad kan op basis van de 'Circulaire Ongewenste privécontacten rijksambtenaren' van 23 juli 2013 van de Minister voor Wonen en Rijksdienst (*Strt.* 2013, 21530) in zijn algemeenheid al snel worden aangenomen dat een ambtenaar die lid is van een OMG in integriteitsproblemen komt. Het lidmaatschap kan echter niet een zelfstandige grond zijn voor de conclusie dat iemand zijn functie niet uitoefent volgens de eisen die gelden voor een goed ambtenaar, nu Satudarah op het moment van ontslag nog geen verboden organisatie was. Om zorgvuldig te bepalen of ontslag gerechtvaardigd is, dient de minister te kijken naar de omstandigheden van het geval en op basis hiervan een belangenafweging te maken. Relevant zijn in dit verband het langdurige dienstverband van X en de vraag of herplaatsing mogelijk is. Nu de minister dit heeft verzuimd, ontbreekt de vereiste zorgvuldigheid. De Centrale Raad vernietigt op 29 september 2016 om die reden de aangevallen uitspraak van de rechtbank en het bestreden besluit en draagt de minister op een nieuw besluit (op bezwaar) te nemen met inachtneming van zijn uitspraak. Met toepassing van art. 8:113 lid 2 Alge-

mene wet bestuursrecht (Awb) beslist de Centrale Raad dat tegen het nieuw te nemen besluit van de minister, enkel beroep bij de Centrale Raad kan worden ingesteld (CRvB 29 september 2016, ECLI:NL:CRVB:2016:3448, AB 2017/138, m.nt. P.R.M. Berends-Schellens).

3. Voor de minister is dit reden de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) onderzoek te laten doen naar leden van het Satudarah chapter waarvan X lid is. De inmiddels in werking getreden 'Gedragscode van de DJI' van november 2016 verbiedt het ambtenaren uitdrukkelijk lid te zijn van een OMG. Uit het onderzoek komt voort dat enkele leden hiervan criminele antecedenten blijken te hebben. Op basis hiervan alsmede de reactie en houding van X in enkele gesprekken, besluit de minister op 19 mei 2017 het eerdere ontslagbesluit te handhaven, nu X zijn lidmaatschap niet wil opgeven en herplaatsing binnen het gezagsbereik van de minister niet mogelijk is. In bezwaar handhaaft de minister zijn besluit. X gaat hiertegen in beroep bij de Centrale Raad.

4. De Centrale Raad acht het beroep gegrond, vernietigt om die reden het besluit van de minister en bepaalt dat X met terugwerkende kracht wordt geacht in dienst te zijn gebleven. De minister heeft ten onrechte feiten en omstandigheden aan zijn besluit ten grondslag gelegd die zich na 14 oktober 2014 hebben voorgedaan. De Centrale Raad kan enkel aan de hand van de situatie ten tijde van het ontslagbesluit toetsen of een bestuursorgaan bevoegd is tot ontslagverlening. Dat leden van het chapter waarvan X lid is, criminele antecedenten blijken te hebben en dat de landelijke vereniging Satudarah alsmede de daaronder ressorterende chapters inmiddels zijn verboden en met onmiddellijke ingang zijn ontbonden wegens een werkzaamheid in strijd met de openbare orde als bedoeld in art. 2:20 lid 1 BW, zijn feiten en omstandigheden die pas na het ontslagbesluit bij de minister bekend werden. Op grond van deze nieuwe informatie zou de minister wel een nieuw ontslagbesluit kunnen nemen indien X volhardt zijn lidmaatschap te handhaven (3.7). Ware het niet dat het lidmaatschap van X volgens de Centrale Raad inmiddels 'non-existent' is geworden, omdat de Rechtbank Den Haag op 18 juni 2018 (ECLI:NL:RBDHA:2018:7183, AB 2019/267, m.nt. J.G. Brouwer & J. Koomstra) de landelijke vereniging Satudarah en haar chapters heeft verboden en met onmiddellijke ingang heeft ontbonden (r.o. 3.3 en 3.7).

5. Het ligt wat ons betreft iets genuanceerder dan dat. De ontbinding van Satudarah als bedoeld in de uitspraak van de Rechtbank Den Haag van 18 juni 2018, luidt de fase van liquidatie in waarin het vermogen van de vereniging dient te worden vereffend. Pas als de vereffening is geëin-

digd, houdt Satudarah inclusief de onder haar ressorterende onzelfstandige onderdelen — ‘de chapters’ — op te bestaan (art. 2:19 lid 4 en 6 BW). Voor zover nodig voor de vereffening, blijft de rechtspersoon eerst voortbestaan (art. 2:19 lid 5 BW). Volgens Dijk & Van der Ploeg blijven *rechtsbetrekkingen* tussen de ontbonden vereniging en haar leden, zoals lidmaatschappen, eveneens voortbestaan. Hiervoor dragen zij twee redenen aan: de eerste is dat betrokkenen recht kunnen hebben op een deel van het batig saldo (art. 2:23b lid 1 BW) dan wel volgens de statuten zijn gehouden om aan het tekort bij te dragen. De tweede is dat betrokkenen in orgaanverband verplicht zijn beslissingen te nemen over de vereffening, omdat de (door de rechtbank aangewezen) vereffenaar slechts de wettelijke bestuurstaken kan uitoefenen, tenzij anders aangegeven in de statuten (P.L. Dijk & T.J. Van der Ploeg (bewerkt door C.H.C. Overes, T.J. Van der Ploeg & W.J.M. van Veen), *Van vereniging en stichting, coöperatie en onderlinge waarborgmaatschappij*, Deventer: Gouda Quint 2019, p. 441, onder meer onder verwijzing naar P.A.L.M. van der Velden, *De vereniging-rechtspersoon en haar leden*, Deventer: Kluwer 1969, p. 167–168; vgl. M.Y. Nethe, *Ontbinding en vereffening van rechtspersonen*, Deventer: Kluwer 2013, p. 139–142). Dat Satudarah statuten heeft die de bevoegdheden van de vereffenaar reguleren, is niet erg aannemelijk nu zij een vereniging met beperkte rechtsbevoegdheid is, in de juridische volksmond een informele vereniging genoemd. Dit laat onverlet dat het lidmaatschap blijft bestaan en dus niet zoals de Centrale Raad overweegt ‘non-existent’ is geworden, zolang de vereffening nog niet is afgerond. En die is nog niet afgerond. Dit zou betekenen dat appellante al die tijd lid is gebleven, de uitvoerbaar bij voorraad verklaarde ontbindingsbeschikking ten spijt.

J.G. Brouwer en J. Koornstra

AB 2019/540

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

17 mei 2019, nr. 15/7638 WIA

(Mrs. M.M. van der Kade, M.A.H. van Dalen-van Bakkum, F.J.L. Pennings)
m.nt. A.C. Hendriks

WIA; art. 6 EVRM

ECLI:NL:CRVB:2019:1684

Deskundigenrapport en zeer uitgebreid gemotiveerde informatie van de behandelend sector leiden tot oordeel dat sprake is van onjuiste medische grondslag.

Om meer inzicht te verkrijgen in de beperkingen van appellante als gevolg van haar hartklachten heeft de Raad de cardioloog prof. dr. Deckers als deskundige benoemd teneinde van verslag en advies te dienen. De deskundige komt in zijn rapport en de nadere reactie tot de conclusie dat appellante als gevolg van de bij haar bestaande hartklachten meer beperkt is dan door het UWV aangenomen en dat de bij haar bestaande beperkingen duurzaam zijn.

Als uitgangspunt geldt dat de bestuursrechter het oordeel van een onafhankelijke, door hem ingeschakelde deskundige volgt als de motivering van deze deskundige hem overtuigend voorkomt. Deze situatie doet zich hier voor. Blijkens het deskundigenrapport en de nadere reactie van prof. dr. Deckers heeft hij appellante onderzocht en is de inhoud van het rapport en de reactie — ook in het licht van en in onderlinge samenhang gezien met de overige medische gegevens — inzichtelijk en consistent. Er zijn geen omstandigheden die aanleiding geven het rapport niet te volgen. De deskundige heeft in het rapport en zijn nadere reactie gemotiveerd uiteengezet dat de beperkingen van appellante — gelet op de bij haar bestaande hartklachten — zijn onderschat en dat die bij appellante bestaande beperkingen voor het verrichten van arbeid tevens als duurzaam moeten worden beschouwd. De Raad voegt hier nog aan toe dat de aanwezigheid van duurzame substantiële beperkingen ook wordt ondersteund door beschikbare, zeer uitgebreid gemotiveerde informatie van de behandelend sector. Uit die informatie blijkt dat appellante om in het dagelijkse leven nog redelijk te kunnen functioneren haar leefwijze aanzienlijk heeft moeten aanpassen en dat wat betreft de gezondheidssituatie van appellante in chronische zin verslechtering te verwachten valt.

Nu de voor appellante geldende beperkingen onjuist zijn vastgesteld, berust het bestreden besluit op een onjuiste medische grondslag. Dit leidt ertoe dat het hoger beroep slaagt. De aangevallen uitspraak en het bestreden besluit moeten worden